

Mirja Muurinen 1990–1991

Suomi tarvitsi tilkkuyhdistyksen

Tilkkuyhdistyksen perustaja Mirja Muurinen Lontoossa.

– Innostuin tilkkutöistä 1980-luvulla nähtyäni niitä saksalaisissa käsityölehdissä, Tilkkuyhdistyksen uranuurtaja **Mirja Muurinen** muistelee.

Vähitellen hän löysi myös alan kirjat. Kääntäjänä hänen oli helppo perehtyä englanninkieliseen kirjallisuuteen.

– Vuonna 1989 vierailin Houstonissa Texasissa International Quilt-festareilla ja tutustuin alan harrastajiin. Seuraavan talven aikana ryhdyin ajattelemaan, että Suomeenkin pitäisi saada yhdistys, jollainen jo oli Euroopan eri maissa.

Mirja oli tutustunut muihin suomalaisiin tilkkuharrastajiin sekä lehtiväkeen. Hän laitto tilkkuyhdistyksen perustamisilmoituksen ja kokouskutsun Suureen käsityökerhoon (nyk. Suuri käsityölehti) ja sai Wetterhoffilta Hämeenlinnasta tilat kokousta varten.

– Hämmästykseni oli suuri, kun syyskuussa 1990 paikalle saapui kymmeniä ihmisiä. Minulla oli mukana puolivuotias kuopukseni, ja täytyy sanoa, että tänä päivänä ihmettelen, että tällaiseen puuhaan ryhdyin neljän alle kouluikäisen äitinä, nainen nauraa.

Mirja Muurisen tuli Tilkkuyhdistyksen ensimmäinen puheenjohtaja.

– Koska olin koollekutsuja, meni jotenkin luonnostaan, että minusta tuli puheenjohtaja. Pian kuitenkin huomasin, että yhdistystoiminta ei ole varsinaisesti minun heiniäni.

Näyttely ja uutiskirje

Jo seuraavana kesänä Tilkkuyhdistys järjesti ensimmäisen tilkkutyökilpailun Tampereen vanhalla kir-

jastotalolla. Näyttelyn näki suuri joukko yleisöä ja ensimmäisen kilpailun voitajaksi kruunattiin **Tarja Naroma**.

– Uutiskirjettä – lehdeksi sitä ei voi sanoa – aloin puuhata samantien. Silloin ei vielä ollut paljonta tarvikkeita saatavilla, ja tietoa tarvittiin, Mirja kertoo.

Yhdistys osallistui aktiivisesti maailman tilkkutapahtumiin. Haagissa Quilt Expo Europe -tapahtumassa Mirja Muurinen piti diaesityksen suomalaisista tilkkutöistä.

– Lainasin esitystä varten tekstiilitaiteilija **Eila Rantaselta** tilkuista tehdyn takin, jonka eräs tanskalainen Liesbeth yleisöstä halusi ostaa ja neuvoteltuani Eilan kanssa ostinkin, Mirja muistelee.

Oppia tilkkuihuun

Puheenjohtajakautensa jälkeen Mirja on jatkanut tilkkuihuun mallillisesti. Tilkkuihuun huippuvuodet osuivat samoihin aikoihin, kun lapset olivat pieniä.

– Tilkkutöitä oli helppo tehdä siinä lastenhoidon lomassa. Käsintöitä olen tehnyt aina. Ompelua olen harrastanut 15-vuotiaasta saakka, jolloin tein kavereilleni trendikkäitä v-leikkaushousuja.

Mirja Muurisen pääaine yliopistolla oli englantilainen filologia, mutta hän opiskeli myös kirjallisuutta, aikuiskasvatusta sekä taidehistoriaa. Design ja taide ovat kiinnostaneet häntä aina.

1990-luvulla nainen opetti tilkkutöitä kansalaisopistoissa, kesäyliopistossa, Oriveden opistossa ja pari kertaa myös Quilt Expo Euroopassa eri maissa sekä pohjoismaisessa tilkkutapahtumassa Oslossa.

– Vuonna 1998 järjestin tilkkuihoille ikimuistaisen matkan Japaniin. Tutustuimme isoon tilkkutapahtumaan ja vierailimme monissa muissakin upeissa paikoissa.

Kirjoja ja ompelukoneita

Tilkkutyöt ovat johdattaneet Muurista myös myöhemmässä elämässä. Hän on suomentanut kymmeniä käsityökirjoja ja työskennellyt myös ompelukoneiden maahan-tuojalla.

Viimeinen kosketus tilkkutöihin oli japanilaisen Naomi Ichikawan kutsu Yokohamaan kuratoimaan tilkkutapahtuman Suomi-kokoelmaa ja esittelemään teoksia yleisölle vuonna 2010.

– Sen jälkeen en ole oikeastaan ollut tekemisissä tilkkujen kanssa kuin hyvin satunnaisesti, ja olen keskittynyt puutarhanhoitoon ja palannut nuoruuteeni kirjallisuusharrastukseen.

Yhdistyksen perustamisaikaan vuonna 1990 maailma oli hyvin erilainen kuin nyt.

– Silloin ei ollut nykyisen kaltaista nettiä, missä kaikki on nähtävillä kotisohvallakin.

Mirja iloitsee, että ihmiset saavat vaikeana korona-aikana iloa ja innostusta kädentaidoista.

– Kotiharrastukset ovat tällä hetkellä nousussa. Olen kuullut, että ompelukoneidenkin menekki on kasvanut.

Mirja Muurisen perustama Tilkkuyhdistys Finn Quilt ry on kolmekymppisenä hyvässä vedossa.

– Toivotan innostusta seuraavalle vuosikymmenelle!

Liisa Teittinen 1992–2001

Ahkera puolesta-puhuja

– ”Kauas on aina pitkä matka”, tapasin sanoa, kun pj-alkutaipaleellani halusin valtakunnallisen yhdistyksen eri toimintatapahtumat järjestettäväksi vaihdellen eri puolille Suomea, vastuussa hallituksen lisäksi eri killat.

Kun perustamiskokouksessa mietittiin yhdistykselle nimeä, ehdotin Finn Quilt’ia. Se hyväksyttiin, mutta kokousväki halusi nimeen suomenkielisen Tilkku yhdistyksen. Äänestyksen tuloksena virallisesti nimeksi tuli Tilkku yhdistys Finn Quilt ry.

Ensimmäisessä hallituksessa toimin rahastonhoitajana ja kurssihoitajana. Kun jäsenet pyysivät minua puheenjohtajaksi, mietin hetken ja lupauduin sitten ehdolle. Minut valittiin puheenjohtajaksi äänestyksen jälkeen Raisiossa helmikuussa 1992.

Tulta alle

Finn Quiltil toiminta oli heti alussa vilkasta, innostunutta sekä hektistä. Yhdistykseen liittyi kahden ensimmäisen vuoden aikana noin 450 jäsentä ja vuonna 2002 meitä oli jo vajaat 2 000. Kilttoja oli syntynyt 64. Ennen sähköpostiaikaa postia tuli ja meni, faksi laului ja puhelimeni soi niin arkena kuin lomillakin.

Kursseja alettiin järjestää vilkkaasti eri puolilla Suomea. Kansalais- ja työväenopistoihin alkoi myös putkahdella tilkkutyökursseja aktiivisten jäsentemme ansiosta. Yhdistys järjesti paikallisten kilttojen tai killan kanssa tilkkutapahtuman kaksi kertaa vuodessa eri

paikkakunnilla. Viimeiset syyspäivät olivat vuonna 1999. Yhdistyksen 10-vuotistaivalta juhlittiin vuonna 2002 ja sen jälkeen killat alkoivat itse huolehtia aluetapahtumista. Yhdistys jatkoi kilttojen kanssa vuosikokousten ja jäsennäyttelyiden järjestämistä.

Tapahtumiin joukolla

Sekä pohjoismaainen yhteistyö (NQT) että yhteistyö eurooppalaisten tilkkuyhdistysten kanssa (EQA) alkoi vilkkaasti. Olimme jo vuonna 1992 Haagissa Quilt Expo Europa III -tapahtumassa isolla joukolla. Ensimmäisessä EQA:n tilkkutapahtumassa vuonna 1995 olimme myös joukolla.

Tukholmassa tilkkuristeilyllä kesällä 1997 oli mukana 200 jäsentä ja kesällä 1998 Japanin ryhmämatkalla 28 jäsentä. Finn Quiltil jäsenet osallistuivat ahkerasti myös kilpailuihin. Oslon vuoden 1994 tapahtumassa suomalaisia palkittiin kilpailuissa loistavasti: seitsemän palkintoa saatiin kotimaahan!

Vuoden tekstiiliopettaja

Perustiedot tilkkutöistä sain jo opiskeluaikoina Helsingin Käsityönopettajaopistossa kirjonnalan alueeseen liittyvänä osiona. Pitkin matkaa kävin lukemattoman mää-

rän erilaisia lyhyitä ja pidempiä kursseja sekä seminaareja käsityön ja opetuksen eri osa-alueista.

Monipuolinen käsityö-, kasvat- ja opetusalan koulutus tuki hyvin puheenjohtajuutta. Sitä tuki myös juureni Pohjois-Suomesta, Kainuusta. ”Kauas on aina pitkä matka”, tapasin sanoa, kun pj-alkutaipaleellani halusin valtakunnallisen yhdistyksen eri toimintatapahtumat järjestettäväksi vaihdellen eri puolille Suomea, vastuussa hallituksen lisäksi eri killat.

Quilt-kärpänen puraisi

Varsinainen quilt-kärpänen puraisi minua vuonna 1988 tekstiiliopettajien opintomatalla USA:ssa

”Kansalaisopistoihin alkoi putkahdella tilkkutyökursseja aktiivisten jäsentemme ansiosta.”

Pennsylvanian Amish-alueella. Seuraavana kesänä perheemme muutti Kanadaan, Ontarion Mennoniti-alueelle vuodeksi mieheni työn takia. Alkoi mukava oppivuosi koko perheelle. Lapset menivät paikalliseen kouluun, isäntä työhön ja minä sukelsin kulttuuriin. Kävin näyttelyissä, museoissa, tilkkukursseilla ja tutustuin kirjallisuuteen, intiaaneihin ja inuiitteihin. Osallistuin myös Quilt Canada -seminaariviikkoon.

Kanadassa ajattelin, että tällaista tilkkuilutoimintaa on saatava Suomeenkin!

Palattuamme kesällä 1990 kotiin luin ilokseni Suuresta Käsityökerho -lehdestä kutsun tilkkuyhdistyksen perustamiskokoukseen! Saavuini paikalle nyt jo edesmenneen kollegani Annaliisa Salmisen kanssa.

Hämeenlinnassa oli koolla innokas suomalainen quilt-aktivistien, harrastajien, tilkkumatkailijoiden ja ”länneistä tulneiden paluumuuttajien” joukko. Siinä oli energiat katossa!

Olen halunnut viedä paitsi tilkkuilun, myös kaiken käsityön, kokeilun ja itsetekemisen ja luovuuden ilosanomaa eteenpäin. Olen harjoittanut aivopesua koko urani ajan. Olen pitänyt kursseja, diaesityksiä sekä luentoja ja kirjoittanut lehtiin niin kotimaassa kuin ”muailmallakin”.

Vilkas yhdistys

Tilkkuyhdistyksen rooli on tärkeä. Sekä yhdistys että sen lehti ovat yhä toimivia, vilkkaita ja käsin kosketeltavia harrastajien yhdys-

Olkaa tilkkuilussa ja kaikessa muussakin tekemisessä

innostuneita, luovia,

kekseliäitä, kokeilunhaluisia,

”poikkitaiteellisia”,

epäileväisiä – ja mieluummin

tiedon kuin tilkkutyön taustat

tarkistavia!

Tilkkuilu on kuin suunnistusta:

värit, muodot, materiaalit,

työtavat ovat haaste, kuin

tuntematon maasto. Käsien,

välineiden ja koneiden hallinta

kuin kartan ja kompassin

käyttöä, suunnan ottoa.

Reitin valinta, ajan käyttö

ja askeltyyli jokaisen oma,

tavoitteena etsiminen ja

löytäminen, perille pääsy.

siteitä. Internetin käyttö kaikkine mahdollisuuksineen on lisämah-

dollisuus. Kolmiulotteisen työn näkeminen ja ystävien tapaaminen voittavat kuitenkin kuvan tai videon. Juuri nyt, kun ollaan koronan takia oltu enemmän omissa oloissa ja sähköisten viestimien kavereita, on varmasti korostunut tapaamisen merkitys.

Niin: miettikääpä hetki, jos olisi vain puhelin (eikä suinkaan äly-sellainen!) ja perinteinen posti, kamera ym. mukavat kodin laitteet, kuten 30 vuotta sitten. Kuinka vilkkaasti kuvat, ideat, haasteet, tiedot ja trendit saavuttaisivat meidät. Niinpä niin! Onneksi on näitä sähköisiä vempaimia ja verkkoja poikineen!

Malja kolmikymppiselle

Kaikkilla elämän alueilla ja harrastustoiminnassa trendejä tulee ja menee. Tilkkutöissä, kuten kaikilla käsityö- ja tekstiilimaailman osa-alueilla, on aallonharjat ja -pohjat, jatkuvaa liikettä. Juuri nyt pinnalla, nousussa on kierrätys, tähdemateriaalit, uusiokäyttö sekä ympäristöasiat.

Yhdistyksen ja jäsenlehden taitto on ollut todella vauhdikas, antoisa, monipuolinen ja värikäs. On ollut rönsyjä, ylä- ja alamäkiä ja jokunen kuoppakin on reitille mahtunut. Sen vuoksi mielestäni toimivan yhdistyksen jäsenet yhdessä löytävät kehityksen suunnan. ”Ja matka jatkuu...Joensuusta länteen, Helsingistä pohjoiseen!” Onnea poluille ja umpihankeen, malja kolmikymppiselle ja tulevaisuudelle!

Yhdistyksen ensimmäinen Finn Quilt -logo hirsimökki- ja karttakuvioin on Liisa Teittisen käsialaa vuodelta 1991. Logo oli käytössä myös pinsseissä sekä ansiomerkeissä 25 vuotta.

NQT = Nordisk Quilt Treff

EQA = European Quilt

Association, perustettu 1989